

[Thoft]

sig om alle de selvstændige næringsdrivende, som er født efter, hvis jeg husker ret, 1. juni, og som heller ikke har afleveret endnu. Alle disse grupper har derfor manipulationsmuligheder, og de har selvfølgelig også mulighed for i forbindelse med den bundne opsparing at manipulere med, hvor man anbringer formuefradrag og/eller formueindkomst, nemlig dér, hvor den tæller mindst i forhold til den bundne opsparing. Hvis vi tager et enkelt eksempel, så betyder det nu, at henlægger de arbejdsgivere og selvstændige næringsdrivende, der endnu ikke har afleveret selvangivelse, et beløb til investeringsfond, får de 8 pct. oven i hatten. Hvor er rimeligheden i det?

(Kort bemærkning).

Maisted (FD):

Det, hr. Thoft påstår, er, at man skulle foretage for det første økonomisk urentable dispositioner, altså foretage nogle indkøb for at få nogle afskrivninger, noget, man ikke har behov for. Sådan fungerer dansk erhvervsliv ikke. Dernæst skulle man altså foretage nogle henlæggelser, man heller ikke havde behov for før 31. december 1984. Hvorfor i al verden skulle man det for at spare 2.000 kr.? De mennesker, som hr. Thoft mener skulle foretage den slags dispositioner, foretager jo ikke økonomisk urimelige dispositioner for at slippe f.eks. for at betale 2.000 kr. Det kan hr. Thoft da ikke mene.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Med hensyn til udvalgsbehandling stiller jeg følgende forslag:

Lovforslagene under punkterne 1 og 2 henvises til arbejdsmarkedsudvalget, lovforslaget under punkt 3 til kommunaludvalget, forslagene under punkterne 4 og 5 til skatte- og afgiftsudvalget, forslagene under punkterne 6 og 7 til erhvervsudvalget og lovforslaget under punkt 8 til boligudvalget.

Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 200:

Forslag til lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v.

(Fremsat 15/3 85).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ole Vagn Christensen (S):

Dette lovforslag er endnu et kapitel i den tragiske historie om, hvordan regeringen sætter indsatsen imod arbejdsløsheden flere år tilbage, altså et virkelig stort angreb imod ungdommen, og det sker gennem stadige nedskæringer og besparelser på området. Lad det derfor være sagt med det samme: socialdemokratiet er ikke spor begejstret for forslaget. Vi mener, at det er alt, alt for dårligt, noget makværk.

Dette lovforslag skal erstatte jobskabelsesloven. Vores hovedindvending imod forslaget er, at det er en klar forringelse. Uden videre stryger man jobskabelsesloven. Nu erstatter man dele af den med en ny ordning for kommunale og amtskommunale beskæftigelsesprojekter med en anden og dårligere finansiering og med en helt anden procedure for godkendelse af projekterne. Denne regering fører finanspolitik over arbejdsmarkeds- politikken. Tallene taler deres tydelige sprog.

I medfør af dette forslag afsættes 230 mill. kr. Til sammenligning kan nævnes, at der i 1984 blev afsat 290 mill. kr. til offentlig jobskabelse alene, og hertil kommer 550 mill. kr. til privat jobskabelse. Man har også skåret på andre områder, så tilsammen er det lykkedes at skære næsten ½ mia. kr. ned på bekæmpelse af specielt ungdomsarbejdsløsheden, samtidig med at såvel arbejdsministeren som undervisningsministeren ofte gentager, hvor højt man prioriterer denne indsats.

I lovforslaget polemiserer man imod jobskabelsen, men realiteten er, at regeringen først gennem bekendtgørelsen udvandede de tanker, vi havde med loven, og derefter ikke har bestilt andet end at føre hetz imod loven,